

୨୦

ଶ୍ରୀ ଶିବଦୁର୍ଗାଙ୍କ ଚଉତିଶା ।

ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଜଣାଣ

No ୭ ୨୩୩

ଉତ୍କଳ ଗୋପିନୀ ।

ଶ୍ରୀ ଗୋବିନ୍ଦରଥଙ୍କ ଦ୍ଵାରା

କଟକ

ଉତ୍କଳ ଉଦ୍‌ବେଶିଣୀ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ

ପ୍ରଥମବାର

ପ୍ରକାଶିତ ।

CUTTACK.

Printed at the Oriya Patriot Press

1895.

ମୂଲ୍ୟ ଗୁରୁପଦସା

ଶ୍ରୀ ଶିବ ଦୂତାଙ୍କ ଚରିତ୍ରଣା ।

ସ୍ବର୍ଗର ସହେଇଲ ।

ଦେଉଁଜନ ଅତି ଦୁଃଖିତ ହୋଇ । ବସିବାପରି ପୁଷ୍ପଦେଶେ
 ରହି । କହଇ ତା ହୃଦ ବେଦନା ସେତେ । କୈଳାସ ବାସି ଦୟା
 କର ମୋତେ ଦେ । କୃପାକର ମହା ମାୟା ଗୋ । କାଳୀଜିବ ପତି
 ପାଦବଳ ମୋର ଅନ୍ୟଗତ ଅଛୁ ନାହିଁ ଗୋ । ୧ । ଶୁଣ ପରଶୁ
 ମୋର ଯେତେ ଦୋଷ । ସଖେ ଗୁହ୍ୟ ଦେଲେ ହେବ ଦମାସ ।
 ଗଢ଼ାଜାଆର ପଶୁ ପ୍ରଭୁ ଆଉଁସ ଶିବରେ ହେ ରକ୍ଷା କରିବ ଆଉ
 ହେ । ସମନ୍ଧ୍ୟାନି ବାହାର ଗୋ । ଶିବବରପୁରା ବ୍ୟସକେ ମୋ-
 ହର ଗୁହାର ନାହିଁ ବାହାର ଗୋ । ୨ । ଗଢ଼ାଧର ମୋଠାରେ
 ଦୟା ବହୁ । ଗରଷ୍ଠ ବ୍ୟାଧି ଘୋଷୁଛୁ ମୋ ଦେହ । ଗୁମନ କରେ
 ନାଶିକେବା ପାଇ । ଗହମୋ ତବ ବ୍ୟସକରେ ନାହିଁ ନେ ।
 ଗିରିଜା କରତାରଣ ଗୋ । ଗହର ଏ ଘୋର ପାତକ ବୋଲୁ
 ହୃଦେ ନବର ବାରଣ ଗୋ । ୩ । ଘୁଷ୍ଟାଧାର ମୋଠାରେ ସ୍ନେହ
 ବହୁ । ଦୁଃଖ ନେତ୍ରେ ବାରେ ଦୟା ଗୁହ୍ୟ । ଘାତୁଆ ହୋଇ ପଳାଉ
 ଏ ବ୍ୟାଧି । ଘୋଷୁ ଥୁବି ନାମ ମୁଁ ନିରବଧୁ ହେ । ଘୋଷାମଣି
 ଏହା ଜାଣି ଗୋ । ଘୁଷ୍ଟାର ଦୟାମୋ ଏ ଦୁର୍ଗତ ବେଗେ ଉଠାଇ
 ଭୋ ପଦ ପାଣି ଗୋ । ଉଦାର ରୂପ ତୁମ୍ଭେ ମହାବାହୁ । ଉପୁଡ଼ି
 ପାଳଣ ସହାର ଦେହୁ । ଉତ୍ତମେ ଧ୍ୟାନ ଅନନ୍ତ ପ୍ରକାସ । ଉଦ୍ଧାତ
 ମାନ କରବିନାଶ ହେ । ଉମାମୋ ଦୁର୍ଗତ ଫେଡ଼ା ଗୋ । ଉଦେ
 କର ହୃଦେ ଦୁଃଖି ଜଳେ ଦୟା ନିଷ୍ଠୁର ପଣକୁ ଶୁଦ୍ଧ ଗୋ । ୪ ।
 ତତ୍ର ସେନର ଯହୁଁ ନାମ ଶ୍ୟାମ । ତବୋର ନୁ ମୋଦୁଃଖ କର

। ୩ । ଶୁକେବ ଏକ ଭୁବନ ପର । ଚକ୍ରରେ ପ୍ରଭୁ ଭୁମ୍ଭେ କୃପା
 ର ହେ । ସମଗ୍ରୀ ତୁ ହୁଅ ସାହା ଗୋ । ଚକ୍ରବା ମୋ ଶକ୍ତି
 ଯାଉ ଦକ୍ଷା ଦୋଷାଅ ତୋ ଅଷ୍ଟ ଦକ୍ଷା ଗୋ । ୪ । ଶୁଭକ
 ବାଣରେ ହେଁ କୃତ୍ତିବାସ । ଶ୍ରେୟ ଦୁଃଖ ମାତ ଯଶ ପ୍ରକାଶ ।
 ର ମୋ ଦୁର୍ଗତି ଏକେତେ ମାତ । ଶୁଭପଥ ବର ଦେଉଛୁ ଗାସ ଦେ
 ଶୁଭ ମୁଖୀ ନାମ ହେଉ ଗୋ । ଶୁଭ ନାହିଁ ମୋରେ ଶ୍ୟାମା ତୋ
 ମୁଖରେ ସମସ୍ତ ଦେହେ ଦେହ ଗୋ । ୫ । ଜ୍ୟାଧାରକ ସାଦେ
 ବରା କରି । କାଳେ ମୋ ଅଙ୍ଗ ଦୃଷ୍ଟ ବ୍ୟାଧି ଧରି । ବଳଦେଇ
 ତାକୁ ଶାନ୍ତିଲା କରି । ଯଶ ଚରଣେ ରହୁ ବାଳାମର ହେ ।
 କାୟାମାତ୍ରକର ଦୟା ଗୋ । ଯେବେ କାୟାସୁନା ନହୋଇବୁ ସହା
 ରହୁବୁଦ୍ଧ ଏ କାୟାଗୋ । ୬ । ଶ୍ରେୟେତୁ ଶ୍ରେୟେ ହେଉ ବସୀ ।
 ଶ୍ରେୟେ ଫେଡ଼ ମୋଦୁଃଖ ଗଣି । ଶ୍ରେୟେ ପ୍ରାୟେ ହୁଅଇ ଦେଖି
 ଶ୍ରେୟ ପଡ଼ଇ ବେନି ନେହୁ ଲୁହ ହେ । ଶ୍ରେୟ ଶ୍ରେୟାଜି ଦେନ ଗୋ
 ଶ୍ରେୟା ଯେତେ କଲଣି ମୁଁ ଅମିତା ଟେକି ନ ଗୁଡ଼ୁ ଅନନ ଗୋ । ୭ ।
 ନଳବଣକୁ ନିରବଧି ଅଶ । ନିୟମଦାର୍ଥ ଭୁମ୍ଭେ ବରବାସ । ନର
 ଅମର ନାଗଲୋକ ଭନି । ନିଶ୍ଚିତେ ଭୁମ୍ଭେ ଅଟ ବର ଦାନ ହେ ।
 ନାରାୟଣୀ ନାମ ଯେଣୁ ଗୋ । ନିଗୁଣ ନକର ମୁଁ ଭୁମ୍ଭେ ପୟର ବର
 ସା କରିଛୁ ତେଣୁ ଗୋ । ୮ । ଧୃବଧର ଏ ଦୃଷ୍ଟ ବ୍ୟାଧି ଦେଖ ।
 ଶାଶବରି ବସୁତ ଦେଲଦୁଃଖ । ଶାଳଦୟ ତାକୁ ତୁ ଗୁଳା ଦାଜେ ।
 ଧୃବକ ବାଜ ପ୍ରଶଂସା ଜଗତେ ହେ । ଧୃବ ଧୃବ ଦୃଷ୍ଟି ବାରେ ଗୋ ।
 ଧୃବବୋ ବଦନ ହୋଇଣ ପ୍ରସନ୍ନ ରକାବରି ଦର୍ଥ ମୋରେ ଗୋ ।
 ଧୃବରୂପ ଠାମ ମୁଖ ଯାହାର । ଧାବକଲ ଉତ୍ତର ପାଦେ ତାର ।
 ଧୃବବୀ ପାଇ ଭରସା ନାହିଁ । ଧୃବପଣ ବସି ବର ଗୋସାଇ ।
 ଧାବୁବିକର ନ୍ୟାୟ ଗୋ । ଧୃବରୂପୀ ଜାଣି ତୋପାଦେ ବ୍ରହ୍ମଣି

ସେବକାର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ ବସୁ ଗୋ । ୧୨ । ତମରୁ ଧରନ୍ତେ ମୋଦୁଃଖ
 ଦର । ତରେ ମୁଁ ହେଉଅଛି ଅରବର । ତେରନାହିଁ କଣ୍ଠି କୃଷାନ୍
 ରେଜା । ତରଇବ ସତାନନ୍ଦକ ପିତା ହେ । ତ ବଗୁଣ ମାତେ
 ଥର ଗୋ । ତୋଳେ ଗୁହଁ ଦେଲେ ଏ ଗରଷ୍ଠ ବ୍ୟାଧି ରୁହବ ବ
 ଦେବ ଧର ଗୋ । ୧୩ । ତାଜିଲ ବଣ୍ଠେ କବର ରୁହର । ତମସଣ
 ସିନା ଦେଲ ପ୍ରଣବ । ତଳପତକ ହେଲ ଏହୁ ବାଣୀ । ତାଜିରଖ ପ୍ରଭୁ
 ଜାପଦୁଆଣି ହେ । ତଳଦଳ କେତେ ଥର ଗୋ । ତାକୁନାହିଁ ବାରେ
 ଏବତ ଅନ୍ୟାୟ ଅନ୍ତେ ଜଳ ମୁଁ ପର ଗୋ । ୧୪ । ଅଳକରପ
 ତୁମ୍ଭେ ଅର୍ଜୁନ । ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମି ମୋ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଜାଣ । ଅପରାଧ
 ବୋଲି କରଇ ବସୁ । ଅନୁ ଗୁହକର କରସଦସ୍ୟୁ ହେ । ଅପଣ୍ଡି
 ତୁ ମୋତେ ରଖ ଗୋ । ଅନୁ ସର ପିତା ମାତା ଦୁହିଲି ମୁଁ ପାଇବୁ
 ବହୁତ ଦୁଃଖ ଗୋ । ୧୫ । ଶିଳେଚନ ଅଦେ ଶିପୁସନ୍ତବ ।
 ଶାହକର ବଳ ପଡୁଛି ଶୋକ । ତୁମ୍ଭେ ଯେବେ ମୋତେ ରଖିବ
 ନାହିଁ । ତପନସୁତପୁର ପିତା ଦେହ ହେ । ତାରଣୀ ତୁମ୍ଭେ ସାହା
 ଗୋ । ସିତୁବନରେ ତୁମ୍ଭେକେ ବାହାରେ ବେକରବ ମୋତେ
 ଅହ ଗୋ । ୧୬ । ଅବବର ମୋତେ ପ୍ରମଥାସପ । ଅରେ ଅରେ
 ମୁତ କରେ ପ୍ରଜାପ । ଅବିବିବା ପ୍ରାଏ ହୋଏ ମେମଜା ଆଇବ
 ବ ନାହିଁ ଜଗତ ପିତା ହେ । ଅବ ପ୍ରାଣକାନ୍ତା ଶୁଣ ଗୋ । ଅବ
 ଅନ କେନ୍ଦୁ ବହୁଅଛି ବାର ପଶନ୍ତେ କର ବାରଣ ଗୋ । ୧୭ ।
 ଦଗାମର ହେ ତୁମ୍ଭେ ଦଇତାର । ଦୟାଳୁ ପଣ ଦେଉଛୁ ପାଶୋ-
 ର । ଦୋଷ ଯେତେ କରୁଥିଲେ ଦେ ବାସ । ଦେଇପାରେ ବ
 ପ୍ରଭୁ କର ଜାଣ ହେ । ଦୁର୍ଗା ମୋ ଦୁର୍ଗତ ଦେଖି ଗୋ । ଦୟାଳୁ
 ତୋର ଏପାଇବ ମୋର ଯାଉ ହେବ ମହାପୁଷ୍ପି ଗୋ । ୧୮ ।
 ଧର୍ମକୀ ହୁଅ ରକ୍ତ କଥାଇ । ଧରରେ ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ୟ ନାହିଁ !

ଧରି ନାଗବରେ ଦେଖାଏ କଥାୟ । ଧରଣ୍ୟଧର ବାକୁ ଦଅବୁଦି ଦେ
 ଧୁମା ସମା କର ଦୋଷ ଗୋ । ଧୁରୁ ଶୁରୁ ଯେଣୁ ବହୁଅଛୁ ନାମ
 ତେଣୁ ମୋକହୁତ ଅଶ ଗୋ । ୧୯ । ନାଲଲେହିତ ମୋତେ
 ହିତ କର । ନରାୟ ହୋଇ ଯାଉ ଦୁଃଖ ଘୋର । ନମିଷବେ କର
 ପାରିବ ଏଦା । ନାହିଁକର ବସା ବଂଶାର୍ବ ବାବା ହେ । ଜାଲସିଂହ
 ଏଡ଼ା ରୁହ ଗୋ । ନରେଶ ଜନ ନାଶ ନୋହୁ ଯେମନ୍ତେ ଜାହା
 ରପୁଷଙ୍ଗେ ଯୁହ ଗୋ । ୨୦ । ପଶୁପତି ପିନାକ ଦେନ ଜାମ ।
 ପ୍ରମାଣ ମୋର ମୋତେ ନୁହ ବାମ । ପାପୀତନ ବୋଲି ବଚଛୁ
 ଉପ୍ପେ । ପ୍ରାଣ ଗଲୁଟ ମୋହର ନଷ୍ଟସ୍ବେ ହେ । ପାଦୁଆ ତୁ ଆଉ
 ଆଉ ଗୋ । ପରମେଶ୍ବର ହୁଁ ବାଅଗେ ଦଇନ କରବନ୍ଧୁ ଯାଇ ଅଉ
 ଗୋ । ୨୧ । ପଣିଧର ଦେ ପ୍ରଭୁ ବୃଷଧୁକ । ପଟାଇ ଦବ ଦେହ
 କର ତେଜ । ଫେଡ଼ି ମୋ ଦୁଃଖ ଶ୍ରବର ଲଗାଇ । ଫିଙ୍ଗିଦଥ
 ତାକୁ ଚର୍ଚ୍ଚିତାସାଇଁ ହେ । ଫେରଦ ଦେନ ଚୈରବ ଗୋ । ଫତୁଆ
 ନ କର ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପୟର ବାଲୁକାକୁ ଅଛୁ ସେବି ଗୋ । ୨୨ ।
 ବାମଦେବ ମହାଦେବ ବୋଲାଇ । ବସନ୍ତ ଜନଠାରେ ଦୟା
 ନାହିଁ । ବସମ ବିଧ ଏ ଧର ଉପର । ବାରଣ କର ଦଥ ବିଶେ
 ଗୁର ଦେ । ବିମଳା ନ କର ହେଲା ଗୋ । ବଞ୍ଚିଯାଉବ ବେ
 ତୁମ୍ଭ ଅଙ୍ଗବସ୍ତ୍ର ଗଲେ ବହୁ ମୁଣ୍ଡ ମାଳା ଗୋ । ୨୩ । ଭୁବେଶ
 ମୋ ଦୋଷ କରବ ସମା । ଭୁବ୍ରାହ୍ମଣି ବି ଦେବ ଉପମା ।
 ଭବବର ତୁମ୍ଭେ ଦେଉଛୁ ସିନା । ଭରସା ଅଉ ନାହିଁ ତୁମ୍ଭ-
 ବିନା ଦେ । ଭଗବତ୍ତ ରଲ ସର ଗୋ । ଭୁତ ବରଅଛୁ ନ କବବେ
 ବୋଲି ରଣ ମା ଭୁବନେଶ୍ବର ଗୋ । ୨୪ । ମୃତୁଞ୍ଜୟ ମୋଦଠାରେ
 ହୃଦୟ । ମଣିବ ମନେ ବେଉଛୁ ନିର୍ଦୟ । ମହେଶ୍ବରକୁ ମୋ
 ବହୁତ ଅଶ । ମହା ମହିମା କ କର ନରଣ ଦେ । ମୃତନ ମୋ

ଦୁଃଖ ଦେଇ ମୋ । ମହା ବସନ୍ତ ପଡ଼ିଅଛି ଏଥରୁ ଉଷା କର
 ମାଉଜିବ ମୋ । ୨୫ । ଯୋଗେଶ୍ଵର ପଦ୍ମ ପ୍ରଭୁ ଆଉଁ
 ଜଣାଣ କରିବ ବାବାକୁ ଅଛୁ । ଜୀବନ ନିଶ୍ଚେ ଗଲୁ ମୋହର ।
 ଯଶ ପ୍ରକାଶ କର ଜଗେଶ୍ଵର ହେ । ଯୋଗମାୟା ପାଦେ ସେବ ମୋ
 ଜଗତେ ଅଗାଧ ଦେଉଛୁ ମୁଁ ଯହୁଁ ସେଣେ ଦେଲୁ ଅନୁଭବ ମୋ
 ରୁଦ୍ର ଏ ଦେବ କ୍ଷୁଦ୍ର ବ୍ୟାସ ଶର । ଶେଷେ ପିତୃଅଛି ଅଙ୍ଗମୋ-
 ହର । ଶତ୍ରୁ ସବୁ ସେ ଦୋଳଇ ଉଛୁ । ରହୁ ଏ ଜୀବ ନାଶ ଡାକୁ
 ବର୍ଣ ହେ । ବ୍ରହ୍ମାଣୀ ଦେବ ମୋ ବାଣୀ ମୋ ରବିଜନେ ଯଶ ବସନ୍ତ
 ପ୍ରକାଶ ନରେ ଭୋଷ ଦୋହୁ ଶୁଣି ମୋ । ୨୬ । ଲେବତାଥଙ୍କ
 ଠାରେ ମୋର ଲେବ । ଲବେମାଟି ଦେ ପ୍ରଭୁ ହୁଅ ଶୁଭ । ଲଞ୍ଜିଆଉ
 ଶତ୍ରୁ କରିଣ ବନ୍ଧୁ । ନମୋଦରଭାଜି ହୁଅ ସଦୟ ଦେ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ
 ମୋତେ ହେଲେ ସାହା ମୋ । ଲଭିବି ମୁଁ ଯଶ ହେଉବ ଉଦ୍ଧାସ
 ଦୟାକର ତଉବାଜା ମୋ । ୨୭ । ବିରୁପାକ୍ଷ ଭୁମ୍ଭେ ନରକରକ ।
 ବିଷମ ସେନ ଦେଉଅଛୁ ଦୁଃଖ । ବାରଣଚର୍ମଧାରି ଏହା ଗୁହ ।
 ଦୁଃଖଦେବୀ ଅନିତ ଜେଜ । ବାସୁଦେବ ଚରଣେ ସେବ ମୋ ।
 ବଗଳାକୁ ସୁରନର ଦୈବ୍ୟମାନେ ଯାଇ ନାଚାବର ଲଭି ମୋ । ୨୮
 ଶବ୍ଦଙ୍କ ପାଦେ ଶରଣ ମୋର । ଶବ୍ଦଙ୍କ କର ଭୁମ୍ଭେ ଶ୍ରୀଧର ।
 ଶୋକରେ ପଡ଼ି ଦେଉଛୁ ହୃଦୟ । ଶୁଣଇ କାହିଁ ଭୁମ୍ଭେ ଶିଳିକଣ୍ଠ
 ହେ । ସବ୍ୟସାଚୀ ମୋ ଗଳା ମୋ । ସମର୍ପି ଦେଉଛୁ ଭୋଗରେ
 ତ ମାତ ବାହୁଁ କି କରୁଛୁ ହେଲା ମୋ । ୩୦ । ଶମ୍ଭୁସ୍ତମ ମୋଠା-
 ରେ ଯେତେ ଦୋଷ । ସବ୍ୟସାଚୀ ପୁରୁଷ କରିବ ନାଶ । ଶିବ ବିଚ୍ଛ
 ଅଛୁ ନରହୁ ସେଷ । ଶଙ୍କର ଏହା କରିବ ଅବଶ୍ୟ ଦେ । ଶିବାଣି
 ଠାରେ ମୋ ଅଶ ମୋ । ସରସ୍ଵତୀ ରଖ ଭକ୍ତାକ୍ଷ ନରକ ଶୀତଳା
 ଗୋ ନିଜ ଦାସ ମୋ । ୩୧ । ସବ୍ୟସାଚୀ ପୁନି ଲେବ ମୁଁ ।

ସଦାଶିବ ନଶୁଣ କହୁ କହୁ । ସତଗଲ ପଡ଼ି ପାପ କପରେ । ସବୁ-
 ରେ ଏଥୁ ଭବନବ ବାରେ ହେ । ଶିବାବଦାନ ଚିରଣ ଗୋ ।
 ସୋମନାଥ ରୂପକାର ମହାପାତ୍ର ଚିତ୍ତରହୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଗୋ । ୩୨ ।
 ଦରଦର ମୋହର ଦୁଃଖସାଗି । ଦୃଢ଼ ବଦଦେବାରୁ ଅଛୁଅସି ।
 ଦଃଢ଼ ଜାହାକୁ ଦଥ ଲସାଇ । ହେଲା ବର୍ଷାଇ ହରହୁ ବୋର୍ଷାଇ
 ହେ । ଦେମବଦି ସେତେ ଦୋଷ ଗୋ । ହେଲୁଲକେଶ ବୃଷ୍ଟ
 ଶ୍ରୀ ଭାରଣ ଶୁଣିବର ଜାହା ନାଶ ଗୋ । ୩୩ । ଶୀର ଭୋଗି
 ଦେ ମୋହକ୍ଳେଷ ଦେଖ । ଶିରରେ ମୁଁବଡ଼ ହେଲ ନରେଶ
 ଏଣେ ଶୁଦ୍ଧିଲେ କାଳ ରଜି ପଡ଼ି । କ୍ଷମାସାଗର ଦେବ ନଷ୍ଟ
 ପଡ଼ି ହେ । ଶୀରବନ୍ଧୀ ପଡ଼ି ମୋର ଗୋ । କ୍ଷମାବର ଦୋଷ ମୁହିଁ
 କୁନି ଦାସ ଗୋପାଳ ଶରଣ ଭୋର ଗୋ । ୩୪ ।

ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଜଣାଣ ।

ସ୍ବଗ କୁମ୍ଭ କାମୋଷ ।

କମ୍ବୁଚକ୍ର ଧାତବି ହେ ଘନ ଲେବ । କର ଦୁଇ ଯୋଡ଼ି କରଇ
 ଧାବ । କରଣା କର ମୋତେ ଯାଉ ମୋ ଶୋକ । କମଳାପତି
 ଧରି ରହୁ ଅଲେବ । ୧ ।

ଗଗପତି ନାଥ ହେ ଦେଖ ଏ ଧୂଃଖ । ଶମଶ୍ରୁତ ମଧ୍ୟରେ ମୁହିଁ
 ରେଖ । ଶଶୁ ସେ ଦୋଷ ପ୍ରଭୁ କଳା ଶମୁଖ । ଶଠାଇ ଭୁମ୍ବ
 ଦେ ମୋତତ୍ତ ରଖ । ୨ ।

ଗତି ବ ଭୁମ୍ବ କୈବଲ୍ୟେ ଅନୁରାଗ । ଗତି ପାପଜାଣି ଏହା
 ଦେବ ବେଗ । ଗଙ୍ଗା ମୂର୍ତ୍ତିକା ଥୁବ ବସୋଳ ଭାଗ । ଗଲେ ଭୁଲସା
 ଶାଳ ହେଉ ସଂଯୋଗ । ୩ ।

ଦନ ସ୍ୟାମ ମୁ ଶୁଭେ ଭୁମ୍ବେ ମେଘ । ଘନେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବର
ନିଳାଦି ସିଂହ । ଘଟ ଶତଳ ବେଳେ ନ ଥିବ ଅଘ । ଘଟୁ ମାଟି
ବାଉଁ ବ ବୈଶାଖ ମାସ । ୪ ।

ଉପାୟ ମୋତେ ଦେବ ବେ ଅଛୁ ଅଛୁ । ଉଦ୍ଧାତର ମୋଠାରୁ
ବାରଣ ହେଉ । ଉଦେ ହୁଅ ହୃଦେ ଜୀବ ଥାଉ ଥାଉ । ଉତ୍ତମ
ଜାମ ଧର ଏଜୀବ ଯାଉ । ୫ ।

ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ ମୁ ବଡ଼ ଜାତ । ଚକ୍ଷୁଲେ ହେଲ ପାପି ମାନ
ବେ ଶୁଭ । ଚକ୍ରମ ପତି ଏବେ ଘେନୁ ମୋ ବାତ । ଚମତ୍କାର
ହେବ ଏପାତକ ମଞ୍ଚ । ୬ ।

ଛତାଇ ଦେବ କ୍ଳେଶ ହେଲଣ ସୁଖ । ଛପନ କୋଟପାଳ
ଏବଥା ଭୁଛ । ଛଟପଟ ହେଉଛ ନୁହଇ ମିଛ । ଛପାସ ଉତ୍ସରେ
ମୋ ପତିବା ପୋଛ । ୭ ।

ଜଗଜ୍ଜାଥ ପ୍ରଭୁ ଯଶୋଦା ଅଛ । ଜନ୍ମସତ ପାତକ ଦେଖାଏ
ଜେଜ । ଜନ୍ମନାଥ ଦଣ୍ଡକୁ ହୋଇଛ ସଜ । ଯଦନେ ତାହନାଟ
ନ ରହୁ ଭଞ୍ଜ । ୮ ।

ଝଟି ତାବେ ଯେ ଜାବଥାରେ ରୁଝ । ଝଗଡ଼ା ଯେ ଭକ୍ତରେ
ଜା ସଙ୍ଗେ ଯୁଝ । ଝଡ଼ ଏ ନେତୁ ନାର ପାତକ ବେଝ । ଝଳି
ଶ୍ରମୁଖେ ଗୁଞ୍ଜୁ ଗୁଡ଼ାର ବୁଝ । ୯ ।

ଚରସର ଅସୁର ମଧ୍ୟରେ ଧନ୍ୟ । ନରକୁ ନିସ୍ତାରକ ବେ ଅଛୁ
ଅନ୍ୟ । ନବରଙ୍ଗ ଗୋ ଦଧି ରହତ ଗୁନ୍ୟ । ନୟନରେ
ଦେଖଇ ଯେ ବରେ ପୁଣ୍ୟ । ୧୦ ।

ଟମକ ବାଜେ ପାଣିଜାଗର ବାଟ । ଟମକର ପସଏ ପାପକୁ
ଲୁଟ । ଟଣାଇ ଅଣି ଧାଣେ ଚଢ଼ରେ ବାଟ । ଟଳଇ ପାପ ଗୁଡ଼ା
ଘେନଣ ଥାଟ । ୧୧ ।

ଠଣ୍ଡାମୁଖ ମୋହଠାରେ ନୃହତାଠା । ଠକ ସଖ ଭୁମ୍ବର ବେବର
ପାଠ । ଠପେ ନାଗବି ଭୁଜ ଦେଶର ଅଠ । ଠକ ବସ ଶ୍ୟାମକୁ
ବରୁଛ ମଠ । ୧୨ ।

ଡକା ପଡ଼ିଛି ହର ନାମକୁ ଲେଖ । ଡର ଘଣ୍ଟ ଶୁଣି ସକା ବୁଝ
ଫେଜ । ଡରୁଛି ଯେଶୁପୁରୀ ଦେଉଳ ଡୁଇ । ଡାକାଇବ ପାଲବ
ଘୋଷୁଛି ବଡ଼ । ୧୩ ।

ଢଗା ବାଜିଲେ ନାମ ରହୁଛି ଗୁର । ଢଳାଇ ଦିଏ ଚରୁ ଦିପତି
ଗୁର । ଢମପାଏ ନ ମଣ ମୁଁ ଅଇ ମୁର । ଢଳବ କେବଳରେ
ଢରୁଛି ଦୁର । ୧୪ ।

ଧଣଅସୁବ ମୋହୁ ନ ଯାଉ ପାଣ । ଅଶାସ ବାତରେ ଭୁମ୍ବ
ଦୁରା । ଅରୋପ ଏତେ ମାଗୁଥିଲୁ ଜାଣ । ଅଶାସ ମତ ପାପି
ମଧ୍ୟେ ଧାଣ । ୧୫ ।

ଢକଚରଣାମୁକେ ରହୁମୋ ଚରା । ଢରବ ବବଳକୁ ଭାବେ-
ନରତ ଢମ ମଣିଲଣି ଶାନ୍ତି ବନ୍ଧୁର । ଢ଼ସ ହୋଏ ଶୁଣି
ଧୁରାଣ ଗାତ । ୧୬ ।

ଧର ଅରବେ ଚିତ୍ର ହୁଅଇ ବ୍ୟର୍ଥ । ଧବଳ ଦେଲି ଏବା
ଧର୍ମନେ ଅର୍ଥ । ଧନ ଧନ ଲେବକ ନ ଦିଶେ ପଥ । ଧରେ
ସଦୟା କର ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ । ୧୭ ।

ଦୟାକୁ ଦୟାବର ଦୋଇ ସୁହୃଦ । ଦରଦ୍ର ଜନକର ଦରବୁ
ଲେଦ । ଦର ଏତିକି ପରୁ ଶ୍ରୀପଦ ପଦ । ଦଣ୍ଡେ ବସୁର ନୋହୁ
ନୋହୁ ବଲେଦ । ୧୮ ।

ଧରିବ ଦକା ଗୁର ବୋଇବ ବୋଧ । ଧନଦ୍ରବ୍ୟରେ ଅଭି
ନରହୁ ସଧ । ଧମକାଏ ହୃଦୟେ ଏ ପ୍ରାୟସ୍ୟାଧ । ଧରି ଘରୁଣି ତାକୁ
ଶ୍ରୀ ଚକ୍ରାୟ । ୧୯ ।

ଜବରଜିଅ ସ୍ୟାମ ମଧୁ ମୁଦକ । ଜରସିଂହ ମୁରଦି ନନ ନନ୍ଦ-
ନ । ଜରବ ନସ୍ତାରଣ ପାପି ପାବନ । ନରେ ଭବନ୍ତି ତୁମ୍ଭ ରୂପ
ବାମନ । ୨୦ ।

ପରମା ଜନ ତୋମହମା ଅମାପ । ପର ପପର ତାହୁଁ ଜାସନେ
ପାପ । ପତନ ହୋଇ ଅଛୁ ଏ ପାପ କୁପ । ପଦ୍ମା ପଦ୍ମ ତହୁଁ ର
ନାଶ ପ୍ରତାପ । ୨୧ ।

ପଥାଏ ଅଙ୍ଗ ସେ ସନ୍ଦେ ବାତ କଥ । ପଣି ଧରି ବହୁଛି ନୁହଇ
ଗଥ । ପରକାରକ ଭାର ଜଳନ୍ତି ବାଥ । ପରୁଥ ହେବ ଦୋଷ
ନବଲେ ମାଥ । ୨୨ ।

ବରୁଦ ରୂପେ ପୃଥ୍ଵୀ ଧରିବା ଭବ । ବଳୀବେ ବହୁପାରେ ସମ
ରାଜକ । ବରଜେ ଗୋପି ମାଳେ ଜାଗନ୍ତି ଭବ । ବସବଲ ବଶି
ଧୁଇରେ ବେଶବ । ୨୩ ।

ବକ୍ତିବଳ ଜନଠାରେ ତୁମ୍ଭେ ଶୁଭ । ବଗାରି ଜାଗିତାକୁ ବଗୁଅ
ଲଭ । ବରମଧ୍ୟେ ତୁମ୍ଭ ନାମେ ସର୍ବେ ଲେଭ । ବରଷେ ବସନ୍ତମ
ନାମକୁ ଛବି । ୨୪ ।

ମସ୍ତକ ଛଡ଼ି ସ୍ଵରୂପ ପରମୁ ସମ । ମନରେ ଭାବେ ଭୟେ ଧରିବ
ନାମ । ମମତା ମୋର ଅଛୁ ନବର ବାମ । ମଲେ ପରି ଜନରେ
ସ୍ଵଦିତୋ ଧାମ । ୨୫ ।

ଜନ୍ମାନ୍ତେ ଏହା ମୋତେ ହୋଇବ ଧାର୍ଯ୍ୟ । ଜଗତଜାଅ ଦେ
ଏବେବର ଦାର୍ଯ୍ୟ । ଜୟମୁଁ ଥୁବ ନାମ ତୋହୁଁକ ଭ୍ୟକ୍ୟ । ଯତନେ
ସଙ୍ଗହେତ ସେ ଜନ ପୁକ୍ୟ । ୨୬ ।

ରହୁବ ସେବି ବରେ ବାସ୍ତା ମୋଦର । ରହି ଅସନେ ମୁଖ
ଦେଖି ତୁମ୍ଭର । ରବ ସୁତ ରମୁକୁ ବରିବ ଦୂର । ରମାପଦଏ ବସୁ
ଅବଶ କର । ୨୭ ।

ଲକ୍ଷେ ଯୋଜନେ ଗଜ ଡାକ ଶୁଣିଲ । ଲବେ ମାଂସଦେ ଗ୍ରାହ୍ୟ
 ନିହାରିଲ । ଲପନ ପାଶେ ରହି ଦୋଷ ଅଛୁଳ । ଲଗାଇ ପାଟି
 ମୋର ଫେଡ଼ ବକଳ । ୨୮ । ବଡ଼ ଅରବେ ପଞ୍ଚାଳୀ କଲ୍ଲଭବ
 ବସନ ହୋଇ ଦେଲ ନେଇଁ ଗାଠାବ । ବଳ ପଦ୍ମରେ ବୁଲୁ ଥିଲ
 ସୁଗ୍ରୀବ । ବନ୍ଧାଇ ମଂସ ଗଜା ବଳ ଶେଫେବ । ୨୯ । ଶବ୍ଦେ
 ଶୁଣି ଭୁମ୍ବ ସନ୍ଧ୍ୟାସୀ ବେଶ । ସହରେ ବଞ୍ଚିବଣ ଦେଲ ପ୍ରବେଶ
 ଶରଣ ପଶିବାରୁ ଦେଲ ଗୁଳସ । ସନ୍ନିଧେ ଡାକୁଛି ମୁଁ ନ ଫେଡ଼
 ଦୋଷ । ୩୦ । ସମୁଦ୍ର ପ୍ରାୟେ ମୋର ଭୁମ୍ବୁ ଅଗ । ଶରଣ ପଞ୍ଚର
 ପ୍ରଭୁ ଶିଖରୀ । ସରି ମୋ ଦଳ ଭୁମ୍ବୁ ସଜବରସ । ଶରଣ ଗଲ ଏହା
 ବର ଅବଶ୍ୟ । ୩୧ । ସତେ ହେବ ଏ ଦୟା କରେ ସାହସ । ପଶୁ
 ମାନେ ମୋର ନ କରନ୍ତି ହାସ । ସରିତସର ନେତ୍ର ନୁହେଁ ନାସ
 ପାପ ସଦସ୍ତେ ହେଲେ କରିବ ନାଶ । ୩୨ । ଦଶନାମକୁ ପଶୁ
 ସଦାକା ବହୁ । ଦର ମୋ ସଦାଦେଶ ଅମଳେ ଦହ । ଦରଶ ଦୋଷ
 ପତି ସଂସାର ମୋହ । ଦଳିଯାଉଁଛି ପ୍ରଭୁ ଜୋପାଦ ସ୍ନେହ । ୩୩ ।
 ଶଶ ଶଶବେ ମୋ'ବେ ଗଜବ ଦସ । ଶୟ କରନ୍ତି ଭୁମ୍ବୁ ଶାପଦ
 ପସ । ଶମାନାଥାନ ମୁଁ ଦୋଇଛି ନିରାସ । ଶଶେ କପ୍ତ ଶ୍ୟାମେ ହୁଅ
 ସାଦା ପସ । ୩୪ ।

ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଭଜନ ।

ଜଗନ୍ନାଥରେ । ମନ ନ ଭଜିଲୁ ଦଳବେ ଥରେ ।

ବାଳ ବହୁ ଗଲ ଜୋର ବ୍ୟର୍ଥରେ । ଘୋଷା ।

ବଞ୍ଚିତ ଧୂମକ ଚକ୍ରସ୍ବର୍ଗଜ ସୁବଦ୍ରା ଦେଶ ମଧ୍ୟସ୍ଥରେ । ମାନାନ୍ତେ
 ଦଦାଗ ପାପୀନେ ଉଦ୍ଧାର ବାକୁ ସଙ୍ଗେ ଘେନି ଭ୍ରାତରେ । ୧ ।
 ଯେପଦୁ ଚରଣ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଶରଣ ସଦାଦେବ ସଙ୍ଗ ଗଥରେ । ସେ
 ଚରଣେ ଦିନେ ଯାଏଁ ଶୁଭମନେ ନ ଦେଖିଲୁ ନେତ୍ର ପଥରେ । ୨

ଧୂ ସଜ୍ଜକର ନାମ ନାସସାର ଶୁଣ ଅନ୍ତାଦିନ ଶୁଦ୍ଧରେ । ଗୁରୁ
 ଦବା ନାମ ନ କରୁ ବ ମ ଏ ଜୀବକୁ ଦେବ ସୁଥରେ । ୩ ।
 ଗାର ଅସମ୍ଭୁ ନାମ ମ ସସମ୍ଭୁ ଲେଖନାମାରଣୀ ପଥରେ । ଶୁଦ୍ଧ
 ଜ୍ଞାନ ନାମ କରକାଳ ଧର କାଟ କାଳ ସୁଥରେ । ୪ । ଶୁଦ୍ଧ
 ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦ ଏମନ୍ତ ଅନର୍ଥ ଅର୍ଜିଲୁ ଯେତେ ପଦାଥରେ । ହୋଇଲୁ
 ଗଢ଼ ଖଲବେଳେ ଲେଖି ନେଇଁ ପାରିବୁ ବ ସାର୍ଥରେ । ୫ ।
 ୬ ଗୁପ୍ତେ ଦନ ନେଲୁରେ ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ ଫଳ ହୋଇଲୁ ଅସାର୍ଥରେ ।
 ୭ ବେଳେ ପ୍ରାଣ ଅସି ଜନ୍ମରାଣ ଦୁଇ ବ କିନେବେ ଦାବରେ । ୮
 ୯ ବେ ଯେତେ ଦଣ୍ଡ ସହିବ ଗୋପିଣ୍ଡ ଦେବୀ ଯାଉଁ ଯାଉଁ
 ଯେ । ପଦା ଇବେ ନିର୍ଦ୍ଦିନୁଥିବୁ ଶୋକ ଦହୁ, ଅନ୍ୟ କାହିଁ
 ଥରେ । ୧୦ । ଦେବୁ ଯେବେ ମୁକ୍ତି ଯାଉଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପଦ ଦେଖ
 ୧୧ ଯୋଗ ରଥରେ । କର ପ୍ରଭୁଦୟ ଶୁଣି କର ଏହା ବସ
 ମ ହୃଦୟ ଥରେ । ୧୨ ।

ତୌପଦା ।

ଦେ ନାଥ ତୁମ୍ଭେ ଜମଳ ଧର ।

୧ ଜନଠାରେ ଦୁଃଖ ଜନଠାରେ ଦୟା ନ କର । ଘୋଷା ।

ନୀଳାଚଳେ ବସି ଅଛୁ ଦୁଃଖ ରାଶି

ତାଙ୍କ ଶୁଣିନାହିଁ ମୋର କଣ୍ଠିର ।

ଘୋର ବର୍ଷାରେ ଗଡ଼କୁ ରଖିଲ

ମୋର ବର୍ଷକୁ କି ଦେଲ ପଥର । ୧ ।

କୁରୁ ସଭାଜଳେ ଦୌପଦା ତାହାଲେ

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନିବାସନ କଲ ତାହାର ।

୩ ଅବସରେ ଦୟା କଣାଉଛି

ବର୍ଷର ନ କର ହୃଦ ପଦର । ୨ ।

ବନ୍ଦୁରେ ଆଇ ମୁଗୁଣୀ ଚନ୍ଦ୍ର
 ତାଙ୍କକୁ ଶୁଣିଲ ଭର ସହର ।
 ମେର ବଞ୍ଚୁ ଶୁଣ ଅଦେ କାନ୍ଦୁଣୀ
 ଝିନାହଲେ ତୋହର କଷ୍ଟେ ଜଣେ । ୩ ।
 ହୁରସ୍ୟ ବଦାନ୍ଦ କଳକୁ ଜଣିଲ
 ପର ରଖିଥିଲ ତୁମ୍ଭେ ମଞ୍ଚର ।
 ଅପରାଧ ମୋର ହେବ ଚକ୍ରପାଞ୍ଚ
 ନବର ନବର ଅର ଏଥର । ୪ ।
 ପାଣ୍ଡବର ସାଦା ଗୋଲ ଚଉକାଦା
 କୁରୁ ବଳକୁ ଯେ ବଳ ସଂହାର ।
 ଫେଡ ମୋ ଅରତ ହେ କମଳା କାନ୍ତ
 ତୁମ୍ଭ ଦିନୁ ସାଦା ନାହିଁ ମୋହର । ୫ ।
 ଗୋପରେ ଗୋପାଳ ଲକ୍ଷ୍ମୀର ନମନ୍ତେ
 ଟେକିଥିଲ ତୁମ୍ଭେ ଏ ଗିରିବର ।
 ଦଣ୍ଡ ଘୋଡ଼ାଲଣ ପକ୍ଷୀର ରଖିଲ
 ମହା ଶୋଣିତରୁ ବରଷ ପାର । ୬ ।
 ସୁଦାମର ଦୁଃଖ ଦେଖି ପଦ୍ମମଣ
 ଦାରଦ୍ରୁପ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ବଲ ଡାହାର ।
 ଏହି ପର କେତେ ଜନକୁ ତାରିଲ
 କେ କହିପାରେ ମହିମା ତୁମ୍ଭର । ୭ ।
 କହେ ଦାମୋଦର ଚରଣ ବଙ୍କର
 ରକ୍ଷା କରପ୍ରଭୁ ଛାଇ ଚକର ।
 ସୁଦର୍ଶନ ପେଶି ବପତିକି ନାଗି
 ଭାସିଲ ଭେଳା ଲଗାଅ ବୁଲର । ୮ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱରୀ ପ୍ରେସରେ ଦ୍ଵୟ ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କର ନାମ ଓ ମୂଲ୍ୟ

[illegible]

ସ୍ୱପ୍ନଗୀତ ଉତ୍କଳ ହୃଦୈଷିନୀ ବନ୍ଦା ପଛେ ବାବୁ ଶ୍ରୀ ଏମିତିକି ଦୃଢ଼େ ପାଆନ୍ତି
ବାବୁ ଶ୍ରୀ ଗୌରଚନ୍ଦ୍ର ସଦାଶିବ ଗୋପାଳଙ୍କ ଉପରେ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞେ ମିତ୍ର ଭାବିବ ।
ଶ୍ରୀ ମଦନ ମୋହନସ୍ୱାମୀ ଦେବଦାସଙ୍କ ଶ୍ରୀ :